

RAZUMEVANJE KOŽNIH BOLESTI

Caroline Markolin, Ph.D.

Mnogo je nagađanja o tome zašto naša koža iznenada postaje nadražena i problematična. Teorije idu od genetskih predispozicija i osetljivosti na hranu, do slabe cirkulacije i stresa. Bez obzira na to koja je teorija trenutno u modi, konvencionalna dermatologija gubi kad dođe do pitanja: Šta izaziva kožnu bolest? Šta određuje njenu težinu i trajanje? Zašto jedna osoba ima ekcem, druga psorijazu, a treća herpes? Zašto se kožni osip javlja na određenom delu tela? Zašto na levoj, a ne na desnoj strani?

Dr Ryke Geerd Hamer, tvorac Germanske Nove Medicine (GNM), prvi obezbeđuje čvrsto naučno istraživanje za razumevanje prave prirode bolesti, uključujući i poremećaje kože. Upoređujući i analizirajući medicinsku dokumentaciju, lične anamneze i skenove mozga (kompjuterske tomograme mozga) svojih pacijenata, dr Hamer je došao do zapanjujućih otkrića. On je otkrio da svaku bolest (rak, srčane smetnje, dijabetes, MS, artritis itd.) prouzrokuje prepoznatljiv tip „konfliktnog šoka” (gubitak, napuštenost, samopotcenjivanje itd.), koji korespondira sa područjem u mozgu koje kontroliše bolest. On je takođe otkrio da svaka bolest, ukoliko dođe do razrešenja konflikta, protiče u dve faze. Prvu fazu, fazu aktivnosti konflikta, karakterišu mentalne i emocionalne tegobe, hladni ekstremiteti, slab apetit i poremećaj spavanja. Za drugu fazu, fazu isceljenja, tipični su: umor, glavobolje, groznica, zapaljenje ili bolni otoci.

Sušтина fundamentalnih otkrića dr Hamera je da bolesti nisu rezultat nepravilnog funkcionisanja organizma, već specijalni biološki programi koji se uspešno primenjuju milionima godina.

Na osnovu hiljada slučajeva pacijenata sa kojima je radio, dr Hamer je otkrio da je kožna bolest uvek povezana za „konfliktom razdvajanja” koji jedna osoba doživi kao da je „moje dete, moj roditelj, moj partner moj prijatelj...otrgnut od moje kože”. Analiziranje skenova mozga je pokazalo da ova vrsta emocionalne nedaće uvek, bez izuzetka, pogađa područje mozga nazvano senzorni korteks, koje se razvilo tokom evolucije, u skladu sa organizacijom čopora, plemena i porodice, i u skladu sa sposobnošću da se socijalna i emocionalna veza izrazi kroz kontakt kožom.

Razdvajanje od voljene osobe može biti veoma uznemirujuće. Biološki gledano, u prirodi, razdvajanje od čopora, partnera za parenje ili mladunčeta predstavlja vanredno stanje. Zato je i uspostavljen specijalni biološki program koji pomaže organizmu da se nosi sa traumatičnim događajem. Tokom faze aktivnosti konflikta, dolazi do gubitka epidermnih ćelija kože, što dovodi do smanjenja i gubitka osećaja za dodir. Ova „senzorna paraliza” je prirodni oblik zaštite od daljih trauma te vrste. Kao rezultat gubitka epidermnih ćelija, koža postaje suva, gruba, i može da se peruta.

Razrešenje konflikta je prekretnica. Istovremeno sa isceljenjem na psihološkom nivou, i koža počinje da se isceljuje, i čini to ponovnim punjenjem i dopunjavanjem ulcerisanih područja novim ćelijama. Tokom ovog procesa popravljivanja, koža je upaljena, svrbi, javljaju se plikovi i otoci. Stoga su poremećaji kao: ekcem, dermatitis, rozacea, koprivnjača ili herpes pozitivni znaci, koji ukazuju na to

da teče prirodni proces isceljenja. Kada izmenjeno stanje kože postane „hronično“, to u GNM okvirima znači da faza isceljenja ne može biti okončana zbog stalnih recidiva konflikta. Zato je fokus GNM terapije na identifikaciji prvobitnog konflikta, kao i okidača koji prekidaju proces reparacije i koji su osnovni razlog za prolongiranje faze isceljenja. Dvofazni obrazac svih bolesti omogućava nam da bolje razumemo psorijazu. Aktivan konflikt manifestuje se perutanjem kože, a razrešen konflikt crvenilom. Rezultat je poznata slika: srebrne ljuspice na crvenoj površini.

Problemi sa kožom su u porastu, posebno kod dece. Deca često doživljavaju konflikt razdvajanja kad dobiju brata ili sestru, kad se mama vrati na posao, kad se plaše da će se majka i otac rastati, ili kad se roditelji razvedu. Čim se dete pomiri sa novom situacijom, javlja se dermatitis, tipično na unutrašnjim stranama ruku. Psihološki, ovo znači da je razdvajanje doživljeno kao: „Više ne mogu da te grlim!“, „Više ne mogu da te držim!“.

To nas dovodi do pitanja zašto se poremećaj na koži javlja na odeređenom području tela. Dr Hamer je otkrio još jedno biološko pravilo: Ako biološki desnoruka osoba doživi konflikt razdvajanja u vezi sa svojim detetom ili majkom, biće pogođena leva strana tela. Ako je konflikt u vezi sa partnerom (što je svako osim naše majke i našeg deteta), promene će biti na desnoj strani tela. Za levoruke osobe važi obrnuto. Međutim, specijalni biološki program se može takođe odvijati isključivo na mestu gde se subjektivno doživelo razdvajanje, na primer, na obrazu, na stomaku, ili na bilo kom mestu na koži sa koga mi osećamo da je voljena osoba „otrgnuta“.

Još jedan značajan prirodni odgovor na gubitak fizičkog kontakta je poremećaj kratkoročnog pamćenja. Ovaj fenomen je poznat kod sisara, na primer kod mačaka, kad majka ne prepoznaje svoje mačiće ako su joj privremeno oduzeti. Mi, ljudi, koji milionima godina delimo svoje okruženje sa sisarima, odgovaramo na potpuno isti način. Biološka svrha „zaboravnosti“ dok traje trauma zbog razdvajanja je da pomogne organizmu na mentalnom nivou. Ovo stanje se kod dece naziva poremećaj pažnje (Attention Deficit Disorder-ADD), a kod starijih osoba koje počinju da gube pamćenje Alzheimer-ova bolest. Pogled na moderno društvo u kome živimo otkriva zašto ova stanja postaju sve rasprostranjenija.

Germanska Nova Medicina je više nego egzaktna prirodna nauka. Otkrića dr Hamera nas, takođe, podsećaju na činjenicu da smo zaboravili da živimo u skladu sa svojom biološkom prirodom. Sa ovim na umu, možemo svesno praktikovati to „zajedništvo“ i istovremeno primenjivati istinski preventivnu medicinu.

Izvor: www.LearningGNM.com